

[Lysholt Hansen.]

Det er denne afgivelse af uensartede oplysninger, der må gøre os utrygge som opposition, for vi må kunne være sikre på, at de oplysninger, vi får og lægger til grund for vor stillingtagen, er rigtige.

Næste tilfælde, hvor vi var på gyngende grund, var ansøgningen om de 24 mill. kr. til kildeskattehuset, hvor det viste sig, at såvel finansministeren som boligministeren afgav direkte forkerte oplysninger i finansudvalget. Havde vi ikke fra socialdemokratiets side i finansudvalget insisteret på at bore i denne sag, ville den være gledet gennem finansudvalget uden videre påtale — og de forhør, der finder sted netop i denne tid, viser jo artige ting om en sådan bevillingsansøgnings departementale behandling.

Så oplevede vi endelig sidst ansøgningen fra finansministeren om at give den olympiske komité en tipsuge, hvor staten skulle give afkald på sin andel til det gode formål. Begrundelsen var, at komiteen havde haft et underskud på 200.000 kr. på deltagelsen i den sidste olympiade. Jeg skal ikke nægte, jeg blev chokeret, da jeg bad om at se regnskabet for de anvendte penge og det viste sig, at underskuddet ikke havde været 200.000 kr., men kun 29.000 kr. Mit chok skyldtes ikke så meget, at den olympiske komité kunne søge på grundlag af et gammelt budget, men at en ansøgning overhovedet kan gå igennem finansministeriet, uden at man i dette ministerium så meget som undersøger, om der virkelig har været et underskud på 200.000 kr. Da det i dette tilfælde var finansministerens ansvar, forstår jeg godt, at han omgående trak sin ansøgning tilbage. Men jeg spørger: hvad er der sket siden, eller hvad skal der ske for at genskabe tilliden hos os? Forholdet er jo det, at hovedparten af de ansøgninger om bevillinger, vi får i finansudvalget, bærer bemærkningen: tiltrådt af finansministeriet. Vi har hidtil troet, at der her i lå en garanti for, at alle økonomiske sider af en ansøgning var undersøgt til sidste detalje; men tipsansøgningen har sæt tvivl i vort sind — en tvivl, som finansministeren har pligt til at overbevise os om er ubegrundet. Jeg skal ikke nægte, at jeg med spænding afventer finansministerens svar på dette spørgsmål.

Hos mig sidder tilbage efter de tilfælde, jeg her har nævnt, en fornemmelse af, at der

måske er gået sager igennem finansudvalget, som vi burde have boret endnu dybere i. Havde tipsansøgningen været den undtagelse, der bekræftede reglen, kunne man vel have taget det noget mere let. Men når vi så nu igen i sidste uge modtog en ansøgning, hvorom den pågældende minister bagefter til pressen oplyste, at han ikke var klar over den økonomiske konsekvens af dens indhold, ja, så må der gå dybe skår i tilliden. Jeg tænker på handelsministerens ansøgning om honorar til egnsudviklingsrådet. Efter hvad Børsen oplyste, ville handelsministeren trække sin ansøgning tilbage, fordi han troede, at de honorarer, han søgte, kun blev 3 gange større og ikke ca. $4\frac{1}{2}$ gang større end de ansøgte grundbeløb. Jeg vægrede mig ved at tro, at handelsministeren virkelig kunne være så uvidende; men vi fik det bekræftet af handelsministeren i går i finansudvalget, hvor handelsministeren oplyste, at han faktisk troede, der kun skulle ganges med 3, og derfor var han kommet med forslag til ændring af disse honorarer. Derfor vil jeg gerne spørge — og det må blive handelsministeren, selv om han ikke er her, men jeg håber, det refereres — om handelsministeren da ikke har gennemgået budgettet i det finanslovsforslag, vi nu behandler. Der kan han jo i § 17.3.11. aflæse både størrelsen af de samlede honorarer til egnsudviklingsrådet og størrelsen af grundhonorarerne. Det samlede beløb er 134.000 kr., står der i ministerens egen ansøgning, og grundbeløbet står opført som 30.000 kr. Jeg spørger, om det virkelig kan være rigtigt, at handelsministeren har overset 21 poster i finanslovsforslaget på sit eget ministerium, poster om honorarer til en samlet udgift på knap 2,4 mill. kr., beregnet ud fra et grundhonorar på ca. 540.000 kr. Hvis handelsministerens tro på 3 gange grundbeløbet havde været rigtig, ville der have været en besparelse på $\frac{3}{4}$ mill. kr. Jeg beder handelsministeren give tinget en forklaring, som er mere acceptabel, hvis han ønsker, at der fortsat skal være tillid til hans administration.

Hvor ofte har vi ikke af de nuværende regeringspartier fået at vide, at det væsentligste for en regering, om dens politik skal lykkes, er, at der er tillid til den i befolkningen. Den nuværende regering er efter sin tiltræden såvel i den borgerlige presse som i